

Rabbi Abraham Joshua Heschel and the Roots of Activism Rabbi Dr. Michael Marmur

אברהם יהושע השל ושורשי האקטיביזם הרב ד"ר מיכאל מרמור

Unit 1, Meeting 1: The Challenge of Existence

יחידה א, מפגש א: אתגר הקיום

Who is Man?, Abraham Joshua Heschel 1965

Of one thing, however, I am sure. There is a challenge that I can never evade, in moments of failure as in moments of achievement. Man is inescapably, essentially challenged on all levels of his existence. It is in his being challenged that he discovers himself as a human being. Do I exist as a human being? My answer is: I am commanded – therefore I am. There is a built-in sense of indebtedness in the consciousness of man, an awareness of owing gratitude, of being called upon at certain moments to reciprocate, to answer, to live in a way which is compatible with the grandeur and mystery of living.

Martin Buber, *I and Thou*, trans. Ronald Gregor Smith, 62

The I of the primary word I-Thou is different from that of the primary word I-It.

The I of the primary word I-It appears as an ego and becomes conscious of itself as a subject (of experience and use).

The I of the primary word I-You appears as a person and becomes conscious of itself as subjectivity (without any dependent genitive--i.e., without any "of" clause).

Egos appear by setting themselves apart from other egos.

Persons appear by entering into relation to other persons.

Martin Buber (1878–1965) was a Jewish philosopher born in the Austro-Hungary Empire. He is best known for his philosophy of dialogue, a form of existentialism centered on the distinction between the I–Thou relationship and the I–It relationship. In 1923, Buber wrote his famous essay on existence, *Ich und Du* (later translated into English as *I and Thou*), and in 1925, he began translating the Hebrew Bible into the German language. In 1938, Buber left Germany and settled in Jerusalem, receiving a professorship at Hebrew University and lecturing in anthropology and sociology.

מי הוא אדם?, אברהם יהושע השל 1965

בדבר אחד אני בטוח. ישנו אתגר ממנו לא אוכל לחמוק, ברגעי כשלון כברגעי הישג. האדם ניצב בפני אתגר בצורה בלתי נמנעת ומהותית. בהתמודדותו עם האתגר הוא מגלה את עצמו כבן אנוש. האם אני קיים כבן אנוש? תשובתי היא: אני מצווה, משמע אני קיים. יש בתודעת האדם תחושת מחויבות, מודעות לחובת התודה, להיותו נקרא ברגעים אחדים להגיב, להשיב לחיות בצורה ההולמת את הגדולה והמסתורין של החיים.

מרטין בובר, אני ואתה, בתרגום אהרון פלשמן, ירושלים: מוסד ביאליק 2013 עמ' 59-60

לא הרי האני במילת היסוד אני-אתה כהרי האני במילת היסוד אני-לז.

האני במילת היסוד אני-לז מופיע בתור "אני לעצמי" ויודע את עצמו בתור סובייקט (של התנסויות ושל שימושים).

האני במילת היסוד אני-אתה מופיע בתור בעל נוכחות ויודע את עצמו מתוך סובייקטיביות (לא בלשון סמיכות).

"אני לעצמי" מופיע כשהוא מבדיל את עצמו מ"אני לעצמי" אחר.

בעל נוכחות מופיע כשהוא נכנס לתוך קשר עם בעל נוכחות אחר.

מרטין (מרדכי) בובר (תרל"ח-תשכ"ה) היה חוקר ופילוסוף, עבד מעשיות מחנך ישראלי יליד אוסטריה. עיקר כתביו של בובר עסקו בתודעה דתית, ביחסים בין-אישיים ובענייני קהילה. מפעליו המרכזיים היו איסוף וסיפור מחדש של מעשיות חסידיות, תרגום התנ"ך לשפה הגרמנית ופיתוח משנתו הדיאלוגית. בובר השפיע ותרם רבות לעיסוק במדעי הרוח ומדעי החברה, ובעיקר למחקר בתחום הפסיכולוגיה החברתית, הפילוסופיה החברתית והאקזיסטנציאליזם הדתי.

Discussion Questions:

1. How do you understand the ways Heschel and Buber comprehend the challenge of existence? What is the connection between Heschel's and Buber's positions? Do Heschel and Buber perceive of the relationship between man and God in the same terms?
2. Heschel claims that fulfillment of the commandments validates our existence as human beings. The sense of commitment instills within us a recognition of the grandeur of life. Do you find this understanding of mitzvah to be compelling? Are we commanded to perform mitzvot? Explain.
3. How else could one conceive of man's existence and of the connection between the human and the divine?

שאלות לדין:

1. כיצד לדעתכם מבינים השל ובובר את האתגר של הקיום האנושי? מה היחס בין שתי התפיסות? האם לדעתכם הם תופסים במונחים דומים את היחסים בין אלוהים לאדם?
2. השל טוען כי קיום המצוות מאשר את הקיום שלנו כבני אנוש. תחושת המחויבות יוצרת בנו הכרה בגדולת החיים. האם הבנה זו את חובת קיום המצוות משכנעת אתכם? האם אתם מצויים לקיים מצוות? הסבירו.
3. כיצד אתם תופסים את הקיום האנושי, את הקשר בין האנושי לאלוהי?